

Anonymizované znenie

Preklad

C-481/21 – 1

Vec C-481/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

4. august 2021

Vnútroštátny súd:

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. júl 2021

Žalobca:

TX

Žalovaná:

Bundesrepublik Deutschland

[*omissis*]

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

(Správny súd Wiesbaden, Nemecko)

UZNESENIE

V konaní o žalobe vo veci správneho súdnictva, ktorú podal

TX,

[*omissis*]

žalobca,

[*omissis*]

proti

Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko),
v zastúpení: Bundeskriminalamt Wiesbaden (Spolkový kriminálny úrad
Wiesbaden, Nemecko),

[*omissis*]

žalovanej,

týkajúcej sa

predpisov o ochrane údajov

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Správny súd Wiesbaden) – 6. senát – [*omissis*]

[*omissis*]

[*omissis*] 30. júla 2021 rozhodol takto:

I. Konanie sa prerušuje.

II. V konaní sa podľa článku 267 ZFEÚ predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie nasledujúca otázka:

1. Majú sa článok 15 ods. 3 a článok 15 ods. 1 v spojení s článkom 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV [Ú. v. EÚ L 119, 2016,

s. 89; ďalej len „smernica (EÚ) 2016/680“] so zreteľom na článok 54 smernice (EÚ) 2016/680 vykladať v tom zmysle, že tento článok pripúšťa vnútroštátnu právnu úpravu,

- a) podľa ktorej v prípade, ak prevádzkovatelia spoločne zodpovedajú za spracúvanie údajov, nie je potrebné označiť orgán, ktorý v skutočnosti zodpovedá za uchovávané údaje, a
 - b) ktorá navyše pripúšťa, aby sa súdu neposkytlo nijaké obsahové odôvodnenie zamietnutia prístupu?
2. V prípade, ak je odpoveď na otázku 1 písm. a) a 1 písm. b) kladná, je článok 15 ods. 3 a článok 15 ods. 1 smernice (EÚ) 2016/680 zlučiteľný s právom na účinný prostriedok nápravy pred súdom podľa článku 47 Charty, hoci sa tým znemožňuje, aby súd
- a) v súlade s vnútroštátnymi procesnými predpismi pribral do konania vo viacstupňovom správnom konaní ďalší zúčastnený a skutočne zodpovedný orgán, ktorý musí udeliť súhlas s poskytnutím prístupu, a
 - b) z obsahového hľadiska preskúmal, či sú podmienky na zamietnutie prístupu splnené a či ich orgán, ktorý zamietol prístup, správne uplatnil?
3. Predstavuje zamietnutie prístupu, a teda odopretie účinného prostriedku nápravy podľa článku 47 Charty protiprávne obmedzenie slobodnej voľby povolania podľa článku 15 Charty, ak sa uchovávané informácie použijú na zabránenie tomu, aby dotknutá osoba vykonávala činnosť, ktorú chce vykonávať, z dôvodu údajného bezpečnostného rizika?

Odôvodnenie:

I.

- 1 Žalobca žiada o prístup k údajom, ktoré sa ho týkajú a ktoré v systéme INPOL uchováva žalovaná. Systém INPOL je spoločným postupom podľa článku 21 smernice (EÚ) 2016/680, za ktorý zodpovedá Bundeskriminalamt (Spolkový kriminálny úrad – BKA) ako ústredný orgán (§ 2 ods. 3 BKAG – zákon o jednotnom policajnom informačnom systéme). V rámci policajného informačného systému nesú zodpovednosť podľa predpisov o ochrane údajov za zákonnosť získavania, prípustnosť zadávania, ako aj správnosť a aktuálnosť údajov uchovávaných na centrálnom orgáne (teda na BKA) orgány, ktoré tieto údaje priamo zadávajú do systému INPOL. V tejto súvislosti sa musí dať určit zodpovedný orgán (§ 31 ods. 2 BKAG). Okrem práv dotknutej osoby obsiahnutých v § 57 a 58 Bundesdatenschutzgesetz (spolkový zákon o ochrane údajov) je spracúvanie v policajnom informačnom systéme špecifické tým, že

- v prípade údajov, ktoré sa spracúvajú v policajnom informačnom systéme (v tomto prípade INPOL), Spolkový kriminálny úrad poskytuje prístup podľa § 57 BKAG po *dohode* s príslušným orgánom, ktorý nesie zodpovednosť podľa predpisov o ochrane údajov v súlade s § 31 ods. 2 (§ 84 ods. 1 prvá veta BKAG).
- 2 V tomto konaní bola vykonaná bezpečnostná previerka týkajúca sa žalobcu, ktorý sa uchádzal o miesto organizátora na hudobnom festivale. Pri tejto bezpečnostnej previerke sa v súvislosti so žalobcom zistil „pozitívny výsledok“, v dôsledku čoho jeho prihláška bola odmietnutá. Následne žalobca požiadal o prístup k údajom, ktoré sa ho týkajú, uchovávaným v systéme INPOL. Spolkový kriminálny úrad poskytol čiastočný prístup k informáciám o nebezpečnom ublížení na zdraví z 24. marca 2017 [*omissis*]. Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen (Kriminálny úrad spolkovej krajiny Severné Porýnie-Vestfálsko, Nemecko) údajne tento dátum na základe žiadosti žalobcu v rámci konania o námietke uskutočneného po poskytnutí čiastočného prístupu ako zodpovedný orgán opäť vymazal zo systému INPOL. Podľa listu Landrat (krajinský radca) v postavení Kreispolizeibehörde Herford (Okresný policajný úrad Herford, Nemecko) z 29. júla 2020 je termín na preskúmanie okolností odôvodňujúcich vylúčenie naopak 31. máj 2027.
 - 3 Okrem toho bolo žalobcovi oznámené, že sa ešte uchováva ďalšie údaje, ktoré sa ho týkajú. Bolo uvedené, že zo zväzenia všeobecného informačného záujmu na prístupe k uchovávaným informáciám, ktoré sa ho týkajú, a záujmu uchováväjúceho orgánu na utajení vyššie uvedených údajov vyplývalo, že v konkrétnom prípade musí informačný záujem žalobcu ustúpiť. Bolo uvedené, že toto zamietnutie si nevyžaduje žiadne ďalšie odôvodnenie.
 - 4 Proti rozhodnutiu Spolkového kriminálneho úradu z 3. júna 2020 v znení rozhodnutia o námietke z 2. marca 2021 podal žalobca 3. apríla 2021 na konajúcom súde žalobu. V konaní o žalobe a na pojednávaní 20. júla 2021 Spolkový kriminálny úrad odmietol oznámiť zodpovedný orgán aj vo vzťahu k súdu. BKA tento orgán napriek výslovnej výzve súdu neoznačil. Zástupca BKA na pojednávaní len vyhlásil, že BKA nie je držiteľom predmetných údajov. Odôvodnenie, prečo nemožno poskytnúť prístup k údajom, ktoré uchováva tento neznámy zodpovedný orgán, tiež bolo napriek žiadosti súdu v rámci prípravy na pojednávanie a aj na pojednávaní odmietnuté a odopreté. Na účely odôvodnenia sa poukázalo len na údaj o nebezpečnom ublížení na zdraví, ktorý bol medzičasom údajne vymazaný, pričom k tomuto ublíženiu na zdraví údajne došlo z politických dôvodov. Ďalšie podrobnejšie údaje v tejto súvislosti však tiež neboli uvedené.

II.

1. CHARTA ZÁKLADNÝCH PRÁV EURÓPSKEJ ÚNIE (ďalej len „CHARTA“)

5 Článok 8 Charty

Ochrana osobných údajov

1. Každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.
2. Tieto údaje musia byť riadne spracované na určené účely na základe súhlasu dotknutej osoby alebo na inom oprávnenom základe ustanovenom zákonom. Každý má právo na prístup k zhromaždeným údajom, ktoré sa ho týkajú, a právo na ich opravu.
3. Dodržiavanie týchto pravidiel podlieha kontrole nezávislého orgánu.

6 Článok 15 Charty

Slobodná voľba povolania a právo na prácu

1. Každý má právo na prácu a vykonávanie slobodne zvoleného alebo prijatého povolania.
2. Každý občan Únie si môže slobodne hľadať zamestnanie, pracovať, usadiť sa a poskytovať služby v ktoromkoľvek členskom štáte.
3. Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí majú povolenie pracovať na území členských štátov, majú právo na rovnaké pracovné podmienky ako občania Únie.

7 Článok 47 Charty

Právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces

1. Každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom.
2. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.
3. Právna pomoc sa poskytuje osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky v prípade, ak je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti.

8 Článok 52 Charty

Rozsah a výklad práv a zásad

1. Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá

cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.

2. Práva uznané v tejto charte, ktoré sú predmetom ustanovení zmlúv, sa vykonávajú za podmienok a v medziach vymedzených týmito zmluvami.
3. V rozsahu, v akom táto charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. Toto ustanovenie nebráni tomu, aby právo Únie priznávalo širší rozsah ochrany týchto práv.
4. V rozsahu, v akom táto charta uznáva základné práva vyplývajúce z ústavných tradícií spoločných pre členské štáty, sa tieto práva musia vykladať v súlade s týmito tradíciami.
5. Ustanovenia tejto charty, ktoré obsahujú zásady, môžu byť vykonávané legislatívnymi a exekutívnymi aktmi prijatými inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie, a aktmi členských štátov, ak tieto vykonávajú právo Únie, pri výkone svojich príslušných právomocí. Možno sa ich dovolávať pred súdom len na účely výkladu a preskúmania zákonnosti týchto aktov.
6. Vnútroštátne právne predpisy a prax sa musia zohľadniť v plnej miere tak, ako je to vymedzené v tejto charte.
7. Súdny Únie a členských štátov náležite prihliadajú na vysvetlivky vypracované s cieľom poskytnúť usmernenia pri výklade tejto charty.

9 Článok 54 Charty

Zákaz zneužívania práv

Žiadne ustanovenie tejto charty sa nesmie vykladať tak, že zahŕňa právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na poškodenie práv a slobôd uznaných v tejto charte alebo na ich obmedzenie vo väčšom rozsahu, ako je ustanovený v tejto charte.

2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV

10 Článok 15 smernice (EÚ) 2016/680 – Obmedzenia práva na prístup

1. Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia, ktorými sa úplne alebo čiastočne obmedzuje právo dotknutej osoby na prístup v takom rozsahu a na tak

dlho, ako toto čiastočné či úplné obmedzenie s náležitým ohľadom na základné práva a oprávnené záujmy danej fyzickej osoby predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti s cieľom:

- a) zabrániť mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania;
 - b) zabrániť ohrozeniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií;
 - c) chrániť verejnú bezpečnosť;
 - d) chrániť národnú bezpečnosť;
 - e) chrániť práva a slobody iných.
2. Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia, ktorými sa určia kategórie spracúvania, na ktoré sa môže úplne alebo čiastočne vzťahovať odsek 1 písm. a) až e).

3. Členské štáty v prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2 stanovia, že prevádzkovateľ bez zbytočného odkladu písomne informuje dotknutú osobu o akomkoľvek zamietnutí či obmedzení prístupu a o dôvodoch zamietnutia alebo obmedzenia. Od takéhoto informovania možno upustiť, ak by poskytnutie takýchto informácií ohrozilo účel uvedený v odseku 1. Členské štáty stanovia, že prevádzkovateľ informuje dotknutú osobu o možnosti podania sťažnosti dozornému orgánu alebo uplatnenia súdnych prostriedkov nápravy.

11 Článok 21 smernice (EÚ) 2016/680 – Spoloční prevádzkovatelia

1. Členské štáty v prípade, ak dvaja alebo viacerí prevádzkovatelia spoločne určia účely a prostriedky spracúvania, stanovia, že sú títo prevádzkovatelia spoločnými prevádzkovateľmi. Spoloční prevádzkovatelia transparentne určia svoje príslušné zodpovednosti za dodržiavanie tejto smernice, najmä pokiaľ ide o vykonávanie práv dotknutej osoby, a svoje príslušné povinnosti poskytovať informácie uvedené v článku 13, a to formou vzájomnej dohody, pokiaľ nie sú príslušné zodpovednosti prevádzkovateľov určené právom Únie alebo právom členského štátu, ktorému prevádzkovatelia podliehajú. V dohode sa určí kontaktné miesto pre dotknuté osoby. Členské štáty môžu určiť, ktorý zo spoločných prevádzkovateľov môže vystupovať ako jednotné kontaktné miesto pre uplatnenie práv dotknutých osôb.

2. Bez ohľadu na podmienky dohody uvedenej v odseku 1 môžu členské štáty stanoviť, že dotknutá osoba uplatní svoje práva podľa ustanovení prijatých podľa tejto smernice u každého prevádzkovateľa a voči každému prevádzkovateľovi.

...

4. Členské štáty stanovujú, že prevádzkovateľ zdokumentuje skutkové alebo právne dôvody, na ktorých sa rozhodnutie zakladá. Uvedené informácie sa sprístupnia dozorným orgánom.¹

12 Článok 54 smernice (EÚ) 2016/680 – Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi

Bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy vrátane práva na podanie sťažnosti dozornému orgánu podľa článku 52, členské štáty stanovujú právo dotknutej osoby na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s ustanoveniami prijatými podľa tejto smernice došlo k porušeniu jej práv stanovených v ustanoveniach prijatých podľa tejto smernice.

Odôvodnenia smernice (EÚ) 2016/680

- 13 (44) Členské štáty by mali mať možnosť prijať legislatívne opatrenia, podľa ktorých sa poskytovanie informácií dotknutým osobám odloží, obmedzí alebo sa od neho upustí, alebo sa úplne či čiastočne obmedzí prístup k ich osobným údajom, a to v takom rozsahu a na tak dlho, ako je toto opatrenie s náležitým zreteľom na základné práva a oprávnené záujmy dotknutej fyzickej osoby v demokratickej spoločnosti nevyhnutné a primerané, aby sa zabránilo mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania, aby sa zabránilo ohrozeniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií, aby sa ochránila verejná bezpečnosť alebo národná bezpečnosť, alebo aby sa ochránili práva a slobody iných. Prevádzkovateľ by mal prostredníctvom konkrétneho a individuálneho preskúmania každého prípadu posúdiť, či by sa právo na prístup malo čiastočne alebo úplne obmedziť.
- 14 (45) Akékoľvek zamietnutie alebo obmedzenie prístupu by malo byť dotknutej osobe v zásade oznámené písomne a malo by zahŕňať skutkové alebo právne dôvody, na ktorých je toto rozhodnutie založené.
- 15 (46) Akékoľvek obmedzenie práv dotknutej osoby musí byť v súlade s chartou a EDLP, ako sa vykladajú v judikatúre Súdného dvora a Európskym súdom pre ľudské práva, a predovšetkým musí rešpektovať podstatu uvedených práv a slobôd.
- 16 (47) Fyzická osoba by tiež mala mať právo na opravu nesprávnych osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, najmä ak sa týkajú skutočností, ako aj právo na ich vymazanie, ak je spracúvanie takýchto údajov v rozpore s touto smernicou. Právom na opravu by však nemal byť napríklad dotknutý obsah svedeckej výpovede. Fyzická osoba by mala mať právo na obmedzenie spracúvania, ak

¹ Poznámka prekladateľa: tento odsek 4 je v skutočnosti súčasťou článku 15 citovanej smernice.

napadne správnosť osobných údajov a nemožno určiť ich správnosť či nesprávnosť, alebo keď je potrebné osobné údaje uchovať na účely dokazovania. Namiesto vymazania osobných údajov by sa spracúvanie malo obmedziť najmä vtedy, keď sa v osobitnom prípade možno odôvodnene domnievať, že vymazanie by mohlo ovplyvniť oprávnené záujmy dotknutej osoby. V takomto prípade by sa obmedzené údaje mali spracúvať len na účely, ktoré zabránili ich vymazaniu. Metódy na obmedzenie spracúvania osobných údajov by okrem iného mohli zahŕňať presunutie vybraných údajov do iného systému spracúvania, napríklad na účely archivácie, alebo zamedzenie prístupu k nim. V automatizovaných informačných systémoch by sa obmedzenie spracúvania malo v zásade zabezpečiť technickými prostriedkami. Skutočnosť, že spracúvanie osobných údajov je obmedzené, by sa v systéme mala vyznačiť tak, aby bolo jednoznačné, že spracúvanie osobných údajov je obmedzené. Takáto oprava alebo vymazanie osobných údajov alebo obmedzenie spracúvania by sa mali oznámiť príjemcom, ktorým sa údaje poskytli, a príslušným orgánom, od ktorých nesprávne údaje pochádzajú. Prevádzkovatelia by takisto mali upustiť od ďalšieho šírenia takýchto údajov.

3. Gesetz über das Bundeskriminalamt und die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in kriminalpolizeilichen Angelegenheiten (zákon o Spolkovom kriminálnom úrade a o spolupráci spolku a spolkových krajín vo veciach kriminálnej polície) – Bundeskriminalamtgesetz (zákon o Spolkovom kriminálnom úrade, BKAG) [omissis]

17 § 2 ods. 3 BKAG – Ústredný orgán

...

(3) Spolkový kriminálny úrad prevádzkuje ako ústredný orgán jednotný policajný informačný systém podľa tohto zákona.

18 § 31 ods. 2 BKAG – Zodpovednosť podľa predpisov o ochrane údajov v policajnom informačnom systéme

...

(2) ¹V rámci policajného informačného systému nesú zodpovednosť podľa predpisov o ochrane údajov za údaje uchovávané na ústrednom orgáne, najmä za zákonnosť získavania, prípustnosť zadávania, ako aj správnosť alebo aktuálnosť údajov, orgány, ktoré tieto údaje priamo zadávajú. ²Zodpovedný orgán sa musí dať určiť. ³Zodpovednosť za prípustnosť vyhľadávania automatizovaným postupom nesie prijímajúci orgán.

19 § 84 BKAG – Práva dotknutej osoby

(1) ¹Okrem práv dotknutej osoby obsiahnutých v § 57 a 58 spolkového zákona o ochrane údajov je spracúvanie v policajnom informačnom systéme špecifické

tým, že v prípade údajov, ktoré sa spracúvajú v policajnom informačnom systéme, Spolkový kriminálny úrad poskytuje prístup podľa § 57 spolkového zákona o ochrane údajov po dohode s orgánom, ktorý nesie zodpovednosť podľa predpisov o ochrane údajov v súlade s § 31 ods. 2. ²Ak Landeskriminalamt (krajinský kriminálny úrad) poskytne prístup k údajom uloženým vo svojom krajinskom systéme, s týmto prístupom môže spojiť odkaz na súbor údajov, ktorý spolková krajina zadala do policajného informačného systému. ³V prípade opravy, výmazu a obmedzenia spracúvania osobných údajov sa prvá veta primerane uplatní, ak ide o údaje, ktoré sa spracúvajú v policajnom informačnom systéme.

4. Bundesdatenschutzgesetz (spolkový zákon o ochrane údajov – BDSG) z 30. júna 2017 [omissis], ktorý bol zmenený článkom 10 zákona z 23. júna 2021 [omissis]

20 § 57 BDSG – Právo na prístup

...

(4) Prevádzkovateľ môže za podmienok stanovených v § 56 ods. 2 neposkytnúť prístup podľa odseku 1 prvej vety 1 alebo čiastočne alebo úplne obmedziť poskytnutie prístupu podľa odseku 1 druhej vety.

...

(6) ¹Prevádzkovateľ musí bezodkladne písomne informovať dotknutú osobu o neposkytnutí alebo obmedzení prístupu. ²To neplatí, ak by už poskytnutie týchto informácií spôsobilo ohrozenie v zmysle § 56 ods. 2. ³Informovanie podľa prvej vety treba odôvodniť, ibaže oznámenie dôvodov by ohrozilo cieľ sledovaný neposkytnutím alebo obmedzením prístupu.

(7) ¹Ak je dotknutá osoba podľa odseku 6 informovaná o neposkytnutí alebo obmedzení prístupu, môže svoje právo na prístup vykonať aj prostredníctvom spolkovej splnomocnenkyne alebo spolkového splnomocnenca. ²Prevádzkovateľ musí informovať dotknutú osobu o tejto možnosti, ako aj o tom, že sa podľa § 60 môže obrátiť na spolkovú splnomocnenkyňu alebo spolkového splnomocnenca alebo domáhať súdnej ochrany. ³Ak dotknutá osoba využije svoje právo podľa prvej vety, prístup sa má poskytnúť na jej žiadosť spolkovej splnomocnenkyne alebo spolkovému splnomocnencovi, pokiaľ príslušný najvyšší spolkový orgán v konkrétnom prípade nerozhodne, že by sa tým ohrozila bezpečnosť spolku alebo jednej zo spolkových krajín. ⁴Spolková splnomocnenkyňa alebo spolkový splnomocnenec musí informovať dotknutú osobu minimálne o tom, že boli vykonané všetky potrebné kontroly alebo že vykonala, resp. vykonal preskúmanie. ⁵Súčasťou tohto oznámenia môže byť informácia, či boli zistené porušenia týkajúce sa predpisov o ochrane údajov. ⁶Z oznámenia spolkovej splnomocnenkyne alebo spolkového splnomocnenca adresovaného dotknutej osobe nesmú vyplývať nijaké závery týkajúce sa stavu poznatkov prevádzkovateľa, pokiaľ prevádzkovateľ neudelí súhlas s rozsiahlejším prístupom.

⁷Prevádzkovateľ môže odmietnuť súhlas len v takom rozsahu a na tak dlho, ako by podľa odseku 4 mohol neposkytnúť alebo obmedziť prístup. ⁸Spolková splnomocnenkyňa alebo spolkový splnomocnenec navyše musí informovať dotknutú osobu o jej práve na súdnu ochranu.

(8) Prevádzkovateľ musí zdokumentovať skutkové alebo právne dôvody, na ktorých sa rozhodnutie zakladá.

21 § 56 BDSG – Upovedomenie dotknutých osôb

(1) Ak je v osobitných právnych predpisoch, najmä v prípade utajených opatrení, upravené alebo predpísané upovedomenie dotknutých osôb o spracúvaní osobných údajov, ktoré sa ich týkajú, súčasťou tohto upovedomenia musia byť aspoň nasledujúce údaje:

1. údaje uvedené v § 55,
2. právny základ spracúvania,
3. doba uchovávanía údajov, alebo ak to nie je možné, kritériá na určenie tejto doby,
4. prípadne kategórie príjemcov osobných údajov, ako aj
5. v prípade potreby ďalšie informácie, najmä ak boli osobné údaje získané bez vedomia dotknutej osoby.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 môže prevádzkovateľ odložiť alebo obmedziť upovedomenie alebo od neho upustiť v takom rozsahu a na tak dlho v prípadoch, v ktorých by inak došlo k ohrozeniu

1. splnenia úloh vymenovaných v § 45,
2. verejnej bezpečnosti alebo
3. právnych záujmov tretích osôb,

ak záujem na predídení týmto nebezpečenstvám prevažuje nad informačným záujmom dotknutej osoby.

2. Verwaltungsgerichtsordnung (správny súdny poriadok – VwGO)

22 § 65 ods. 2 VwGO

...

(2) Ak sa na spornom právnom vzťahu tretie osoby zúčastňujú do takej miery, že rozhodnutie aj vo vzťahu k nim možno vydať len jednotne, treba ich pribrať do konania (nevyhnutné pribranie do konania).

23 § 99 ods. 2 VwGO

...

(2) Na návrh účastníka konania Oberverwaltungsgericht (Najvyšší správny súd, Nemecko) bez pojednávania uznesením rozhodne, či je odmietnutie predloženia listín alebo spisov, zaslania elektronických dokumentov alebo poskytnutia informácie zákonné. Ak najvyšší spolkový orgán odmietne predloženie, zaslanie alebo poskytnutie s odôvodnením, že sprístupnenie obsahu listín, spisov, elektronických dokumentov alebo informácií by poškodilo záujmy spolku, rozhodne Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko). To isté platí, ak má Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) podľa § 50 právomoc rozhodnúť o veci samej. Návrh treba podať na súde, ktorý má právomoc rozhodnúť o veci samej. Tento súd postúpi návrh a spisy týkajúce sa veci samej senátu, ktorý má právomoc podľa § 189. Najvyšší dozorný orgán musí predložiť listiny alebo spisy, ktorých predloženie bolo odmietnuté podľa odseku 1 druhej vety, na žiadosť tohto senátu, zaslať elektronické dokumenty alebo poskytnúť informácie, ktorých poskytnutie bolo odmietnuté. Treba ho pribrať do tohto konania. Toto konanie sa spravuje predpismi týkajúcimi sa materiálnej ochrany utajovaných skutočností. Ak tieto predpisy nemožno dodržať alebo ak príslušný dozorný orgán tvrdí, že osobitné dôvody týkajúce sa dôvernosti alebo ochrany utajovaných skutočností bránia predloženiu listín alebo spisov alebo zaslaniu elektronických dokumentov súdu, predloženie alebo zaslanie podľa piatej vety sa uskutoční tak, že listiny, spisy alebo elektronické dokumenty sa poskytnú súdu v priestoroch, ktoré určí najvyšší dozorný orgán. Na spisy predložené podľa piatej vety, elektronické dokumenty a osobitné dôvody uvedené podľa ôsmej vety sa neuplatní § 100. Sudcovia sú povinní zachovávať mlčanlivosť. Z dôvodov rozhodnutia nesmie vyplývať druh a obsah utajovaných listín, spisov, elektronických dokumentov a informácií. Pre zamestnancov, ktorí nie sú sudcami, platia predpisy týkajúce sa personálnej ochrany utajovaných skutočností. Pokiaľ nerozhodol Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd), uznesenie možno samostatne napadnúť sťažnosťou. O sťažnosti proti uzneseniu, ktoré vydal Oberverwaltungsgericht (Najvyšší správny súd), rozhoduje Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd). Na konanie o sťažnosti sa primerane uplatní štvrtá až jedenásta veta.

III.

24 Podľa článku 54 smernice (EÚ) 2016/680 má dotknutá osoba nárok na účinný prostriedok nápravy, ako je upravený v článku 47 ods. 1 Charty. Účinný prostriedok nápravy vyžaduje, aby súd mohol preskúmať rozhodnutie správneho orgánu. Predpokladom toho je, že sa odôvodní zamietnutie prístupu a v prípade spoločného postupu, o aký ide v prejednávanej veci v prípade systému INPOL, sa

označí zodpovedný orgán, ktorý zodpovedá za sporné údaje a odmietol ich poskytnúť. Tento orgán musí udeliť súhlas s prístupom alebo ho práve – tak ako v tomto prípade – zamietnuť. Zodpovedný orgán sa nevyhnutne podieľa na vzniku „viacstupňového“ správneho aktu a musí sa nevyhnutne pribrať aj do konania vo veci správneho súdnictva (§ 65 ods. 2 VwGO), keďže súd by v prípade protiprávneho odmietnutia súhlasu musel nahradiť súhlas rozsudkom. Bez potrebného súhlasu by totiž BKA nemohol poskytnúť prístup (§ 84 ods. 1 prvá veta BKAG). Ak sa však už súdu v konaní týkajúcom prístupu neoznámia zodpovedný orgán, súd ho nemôže pribrať do konania a vydať záväzné rozhodnutie vo vzťahu k nemu týkajúce sa odmietnutia súhlasu.

- 25 Ak preskúmanie správneho aktu správnymi súdmi z dôvodu neposkytnutia odôvodnenia nie je možné, záruka súdnej ochrany musí byť zachovaná tým, že sa žalobe vyhovie [ustálená judikatúra VG Wiesbaden (Správny súd Wiesbaden, Nemecko), pozri rozsudok z 15. februára 2016 – 6 K 1328/14.WI –, uverejnený v databáze juris, bod 27; rozsudok zo 4. septembra 2015 – 6 K 687/15.WI –, uverejnený v databáze juris, bod 36, a tiež rozsudok z 26. marca 2021 – 6 K 59/20.WI; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok VG Köln (Správny súd Kolín, Nemecko) z 18. apríla 2019 – 13 K 10236/16, uverejnený v databáze juris, bod 54]. V tomto prípade to však nie je možné, keďže súhlas skutočne zodpovedného orgánu (úradu) nemožno právoplatne nahradiť, keďže nedošlo k nevyhnutnému pribratiu do konania. V tomto smere sa tento prípad odlišuje od prípadov, o ktorých sa doteraz rozhodovalo, v ktorých bol zamietnutý „len“ prístup k údajom ako taký, ale zodpovedný orgán bol predtým označený. VwGO neobsahuje procesné predpisy týkajúce sa prejednávaneho prípadu. V § 99 ods. 2 VwGO upravuje len tzv. neverejné konanie v prípade odmietnutia predložiť spisy správneho orgánu. V tomto prípade by po rozhodnutí o zamietnutí prístupu, ktoré by sa však tiež muselo odôvodniť, bolo možné predloženie a preskúmanie zo strany Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd).
- 26 V prejednávanom prípade však ide už pred obsahovým prístupom, resp. možnosťou preskúmať zamietnutie prístupu o označenie zodpovedného orgánu, ktorý zadal údaje do systému INPOL. Tento orgán nie je známy a Spolkový kriminálny úrad odmieta aj vo vzťahu k súdu oznámiť, o koho ide. Vnútroštátny zákonodarca síce prebral článok 21 ods. 1 smernice (EÚ) 2016/680 v takom zmysle, že prevádzkovateľ je podľa § 57 BDSG povinný poskytnúť, resp. zamietnuť prístup k údajom vo vzťahu k dotknutej osobe, a prostredníctvom § 84 ods. 1 prvej vety 1 BKAG určil Spolkový kriminálny úrad za „hovorca“ ostatných zodpovedných orgánov, pokiaľ ide o prístup. Prístup **však vyžaduje súhlas** príslušného zodpovedného orgánu.
- 27 Neposkytnutie údajov o skutočnom zodpovednom orgáne, ktorý bráni prístupu k svojim údajom a odmieta súhlas, však neprestavuje len obmedzenie samotného prístupu podľa článku 15 smernice (EÚ) 2016/680. V dôsledku toho totiž súd v celom rozsahu stráca možnosť vykonať účinné súdne preskúmanie. A to najmä v prípade, ak toto zamietnutie tiež nie je nijako odôvodnené, resp. odôvodnenie sa vzťahuje na všeobecné výroky týkajúce sa ohrozenia úloh orgánov

a predchádzania rizikám. Tým sa cituje vnútroštátne znenie zákona, ale súd pre nedostatok informácií vôbec nie je schopný subsumovať predmetnú situáciu pod túto normu a preskúmať, či ju orgán subsumoval správne.

- 28 Ak sa vytvorí paralela s odmietnutím predloženia spisov v konaní vo veci správneho súdnictva, odôvodnenie, v ktorom sa uvádza len zákonný dôvod odmietnutia, by nespĺňalo požiadavky, ktoré musia byť splnené v prípade rozhodnutia o zamietnutí prístupu podľa § 99 ods. 2 VwGO. V tomto prípade navyše orgán, ktorý v skutočnosti poskytuje odôvodnenie, zostáva v anonymite, takže tento orgán by vôbec nemohol vydať alebo odôvodniť rozhodnutie o zamietnutí prístupu podľa § 99 ods. 1 druhej vety VwGO. V prípade odmietnutia sprístupnenia spisov správneho orgánu je však potrebné aspoň presvedčivé odôvodnenie, aby bolo možné zaručiť účinnú súdnu ochranu [rozsudok BVerwG (Spolkový správny súd) zo 14. decembra 2020 – 6 C 11.18, bod 27 a tam citované pramene].
- 29 Na umožnenie účinnej súdnej ochrany musí orgán, ktorý zamietne prístup, prijateľne a hodnoverne preukázať existenciu dôvodov zamietnutia podľa § 56 ods. 2 v spojení s § 57 ods. 4 BDSG. Odôvodnenie, ktoré spĺňa tieto požiadavky, by postačovalo na preukázanie oprávnenia zamietnuť prístup [rozhodnutie HessVGH (Najvyšší správny súd spolkovej krajiny Hessensko, Nemecko) z 20. októbra 2019 – 10 A 2678/18.Z; pokiaľ ide o predchádzajúci právny stav, rozhodnutie HessVGH (Najvyšší správny súd spolkovej krajiny Hessensko) zo 17. apríla 2018 – 10 A 1991/17). Citácia alebo len opis zákonného základu na tento účel nepostačuje [uznesenie BVerwG (Spolkový správny súd) z 29. októbra 1982 – 4 B 172/82, [omissis] bod 6, rozsudok VG Wiesbaden (Správny súd Wiesbaden) z 26. marca 2021 – 6 K 59/20.WI].
- 30 Spolkový kriminálny úrad a neznámy orgán – ktorý môže byť len policajným orgánom – vykladajú vnútroštátny právny poriadok tak široko, že vnútroštátne právne predpisy, ktoré sa majú vykonať, vyplývajúce zo smernice (EÚ) 2016/680 sa dostávajú do konfliktu s podstatou práv a slobôd dotknutej osoby.
- 31 V tejto súvislosti treba poznamenať, že zápis do systému INPOL celkom zjavne viedol v istom zmysle k zákazu výkonu povolania prostredníctvom takzvanej bezpečnostnej previerky, pri ktorej boli okrem iného použité údaje zo systému INPOL. Tým došlo k porušeniu článku 15 Charty, podľa ktorého má každý právo na prácu a vykonávanie slobodne zvoleného alebo prijatého povolania. Proti tomuto „zákazu výkonu povolania“ sa žalobca tiež nemôže brániť, keďže mu nebolo oznámené, ktorý zodpovedný orgán vykonal „negatívny“ zápis, a už vôbec mu nebolo oznámené, ktorý zápis v tomto prípade bráni prijatiu povolania, ktoré chce vykonávať. Tiež nie je možné preskúmať, či je tento zápis vôbec zákonný.
- 32 Vnútroštátny súd nemôže vykonať účinné súdne preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, keďže zodpovedný orgán s odvolaním sa na vnútroštátny právny predpis odmieta prístup aj vo vzťahu k súdu a súd sa domnieva, že nie je schopný zabezpečiť účinnú súdnu ochranu v zmysle obsahového preskúmania.

Okrem toho aj mechanizmy stanovené v konaní vo veci správneho súdnictva, ako je v tomto prípade nevyhnutné pribratie do konania, sú v dôsledku odmietnutia označiť zodpovedný orgán neúčinné. Neexistuje vnútroštátny predpis, ktorý by súdu v prípade nevyhnutného pribratia do konania z dôvodov dôvernosti umožňoval od neho upustiť.

- 33 To znamená, že účinná súdna ochrana je z dvojakého hľadiska vylúčená a tiež došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa článku 6 EDLP.
- 34 Konajúci súd v tomto smere zastáva názor, že odmietnutie označiť orgán, ktorý je v konečnom dôsledku zodpovedný, najmä bez akéhokoľvek pochopiteľného odôvodnenia, predstavuje príliš extenzívny výklad článku 15 smernice (EÚ) 2016/680, ktorý však vnútroštátny zákonodarca pripustil veľmi široko formulovaným znením § 57 ods. 6 v spojení s § 56 BDSG, v dôsledku čoho vnútroštátna právna úprava podľa veľmi extenzívneho výkladu, ktorý podáva žalovaná, porušuje článok 8, článok 15 a články 47, 52 a 54 Charty, ako aj články 14, 15 a 54 smernice (EÚ) 2016/680.

IV.

- 35 Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

[omissis]